

ви одного отъ слугитѣ си, който бѣше влѣзълъ у избата да краде вино; у сжщата нощъ улавя и слугицята си, която бѣше влязла скришомъ въ готварницата да краде масло и яйца; на другия деньъ тя отиде въ обора, дѣто намѣри сичкитѣ говеда, утънали до колене въ калъта, неочесани и подѣ краката имъ затпкано всякото сѣно; а у яслитѣ, намѣсто плѣва и сѣно, бѣше насипанъ яченикъ. Съ тойзи начинъ всѣки деньъ почти тя намираше безпорядки и много пагуби, които сама са трудѣше да поправи. Слѣдователно отъ день на день всичко въ къщи захвана да наспорява.

Годината са измина и господарката отиде при стареца за да му занесе кутійката; »Сега, слава Богу, рече му тя, сичко ми е на добро у дома; но моля ти са дѣдо, да ми оставишь кутійката сли за до година«. Дѣдо са усмихна и рече. »то неможе да бѣде, но да ти дамъ само стройкитѣ (*майитѣ*), що сж въ нея«. Послѣ отвори кутійката, и какво да извади? едно листче хартия и у нея написано тия дума: »наглѣдвай своето сама, и наставлявай си домашнитѣ; чюжда рѣка не дава.«

Слушай, ти човѣче! *Чюжда рѣка не дава*. За това самъ си наглѣдвай сичко и недѣй са оставя на хората, ако искашь да ти е спорно имане, и запомни слѣднитѣ:

»Който са надѣва на чюждото, той пасе вѣтроветѣ.—Който чака вода отъ другияго, той жѣденъ умира.«

Забѣлявано е какво чюждитѣ хора несвършватъ работа на човѣка. Ето че азъ, съ моето незнаяние, имамъ си записани у тефтерчето таквизъ случки до 69, що съмъ поръчалъ на други и останали сж всичкитѣ несвършени, или са свършили, но какъ? . . . азъ си наумѣвамъ поговорката дѣто са казва, че *вълкътъ не яде на поръчки*; и пакъ когато го попитали: *защо ти е дибелъ вратътъ, той отговорилъ: защото самъ си вършиж работата*. Това е една истина, която никой не може да обори.
